

[Stensballe.]

bejdsløshedsfonden skulde anvendes ca. 7 Mill. Kr. til Oprettelse af Krisekasser. Jeg har sagt det en Gang før i Dag, og jeg gentager det nu. Og naar det ikke lykkedes at komme igennem med dette Forslag, var det, fordi der blev stillet saa store Krav paa anden Maade fra Regeringspartierne. Jeg skal her blot erindre om Indstillingen fra Fællesudvalget angaaende Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse eller, som det hed i Landstingets Affattelse, Forslag til Lov om Krisekasser, hvor der i det Bilag, som fulgte med, udtrykkelig staar:

„Under Forudsætning af, at der kan opnaas Enighed om Gennemførelse af det i Folketinget forelagte Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. og det i Folketinget 2 Gange vedtagne Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse eller lignende Foranstaltninger, stiller Socialdemokrater og Radikale følgende Forslag“;

og saa kommer deres Forslag, der gik langt videre, end vi havde tilbudt, men som vi dog tilbød at gaa ind i en Forhandling om, ligesom vi tilbød, naar det kunde ske paa forsikringsmæssigt Grundlag, at gaa ind i en Forhandling om en midlertidig Ordning. Men vi kunde selvsagt ikke paa Forhaand give Tilsagn om, at der skulde opnaas Enighed om Gennemførelsen af det store Arbejdsløshedsforsikrings- og Arbejdsanvisningsforslag. Det er jo saadan, at naar der kræves saa meget, sprænges Forhandlingerne; det er ogsaa det, der er sket for dette Forslags Vedkommende. Men hvis der var vedtaget noget lignende som det, vi havde stillet op her — maaske ændret, idet vi jo var villige til at ændre det, vi erklærede, at det var et Grundlag til Drøftelse og videre Behandling —, ja, saa var vi jo kommet Kommunerne til Hjælp i ikke ringe Grad netop til Afholdelse af Udgifter, som stammer fra Arbejdsløshed. Men det, vi ikke kan gaa med til, er, at man først bruger Pengene, som det her er sket, gennem Hjelpekasserne, og saa bagefter tager dem gennem Arbejdsløshedsfonden og derefter forlanger, at nu skal Staten yderligere bidrage, naar der ikke er noget som helst forsikringsmæssigt Moment deri. Vi har været villige til og har tilbudt Støtte paa forsikringsmæssigt Grundlag, og det Standpunkt indtager vi fremdeles.

Men saa vil jeg ogsaa gerne erindre om, at foruden at vi har erklæret os villige til at gaa ind i en Drøftelse af denne Art,

har vi fra Partiet Venstres Side stillet Forslag her i det høje Ting om at komme Kommunerne til Hjælp med ca. 7,2 Mill. Kr., ikke een Gang for alle, men aarligt, til Afholdelse af de Udgifter, som i Henhold til de gældende Regler paahviler Kommunerne til Opdragelse, Underhold og Forsørgelse samt Kur og Pleje af trængende, der som sindssyge, aandssvage, Epileptikere, vanføre, lemlæstede, talelidende, blinde og døvstumme er anbragt paa Statsanstalter eller paa dertil af Staten godkendte Anstalter, eller som under en saadan Anstalts vedvarende Tilsyn er anbragt hos private. 7 Mill. Kr. aarligt — det er da et langt, langt større Tilbud end det, der foreligger her, hvor Beløbet gives en Gang for alle. Men dertil havde Finansministeren ingen Penge, det Tilbud blev ikke accepteret og har aldrig kunnet gennemføres. Det var altsaa det andet Tilbud, vi gav.

Endelig skal jeg for det tredje omtale, at det Ændringsforslag til Motorafgiftsloven, som er stillet af Venstre og Konservative i Folketinget, og som vi ogsaa her i Tinget har til Hensigt at stille i modereret Form, byder Kommunerne ganske anderledes gode Betingelser end dem, der bydes i Regeringsforslaget. Derigennem bringes det Tilskud, som ydes Kommunerne gennem Motorafgifterne, ret hurtigt, endogsaa i Løbet af næste Aar, op paa ca. 80 pCt. af Kommunernes samlede Vejudgifter, og deri ligger et meget stort Incitament til at sætte Arbejder i Gang; samtidig foreslaas der stillet til Raadighed ca. 9 Mill. Kr. om Aaret, maaske endda lidt mere, som kan komme særlige Vejarbejder til gode, og efter de Regler, som anvendes, og som vi, hvis vi kan faa dette Forslag igennem, ikke skal antaste mere, kan der gives et Tilskud paa ca. 50 pCt. fra anden Side, eller hvilket Procenttal den højtærede Minister maatte finde passende.

Se, det er Tilbud, som, i hvert Fald hidtil, alle sammen er afvist. Det er Tilbud, som vil give Kommunerne en ganske anden Støtte end den, der her foreslaas fra Regeringspartierne Side.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) — det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) og den højtærede Statsminister var vist inde paa det samme — sagde, at dette Lovforslag skulde betragtes som en Helhed, for ellers vilde der blive Tale om en ensidig Lovgivning for enkelte Klasser. Ja, vi er nu vante til at tage Lovforslagene i den Rækkefølge, hvori de kommer, ogsaa for de enkelte Klasser, og det synes jeg ikke, man skal